

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NUMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LÍBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

UNA CIRCULAR

INSERTEM en lloch preferent la circular que acaba d'expedir el jefe del Partit republicà D. Nicolau Salmerón, recordant a tots els correligionaris el deber en qu' estàn de provehir de recursos, a la direcció de la nostra agrupació política.

Els esforços de la intel·ligència y de la voluntat son insuficients per alcansar els fins desitjats, quan no 'ls acompanya la cooperació material y l'esperit de sacrifici. Considerem que menos que la sanch valen els diners, y si son tants els correligionaris que no vacilarien en escolrar s sevas venas en defensa de la causa republicana, ¿com hem de creure que neguin a la mateixa 'ls seus modestos subsidis?

En aquest punt estem segurs que cada hi farà lo que pugui, y qu' en últim resultat se veurà que molts pocs forman un molt.

De moment podem afirmar, perque aixis se reflecta en las columnas de la premsa monàrquica, que la circular del Sr. Salmerón ha sembrat l'alarma y 'l neguit en el camp dels nostres enemichs.

Ja saben ells que ab el mateix entusiasme ab que anarem ahir a nutrir ab els nostres sufragis las urnas electorals, acudirém avuy y sempre a reforzar el tresor republicà ab els nostres voluntaris subsidis. El diner—va dirho un gran capitá—es el nervi de la guerra.

Y ara, té la paraula 'l Sr. Salmerón.

A LOS REPUBLICANOS

Para dar positiva eficacia a la acción tan espléndidamente inaugurada, hay que hacer considerables sacrificios. A todos los republicanos alcanza el deber; que el patriotismo marque a cada cual la medida del esfuerzo.

Las cantidades con que operaran los correligionarios contribuir a la obra emprendida, habrán de entregarlas ó mandarlas a D. Ruperto Chávarri, que vive en esta Capital, calle de Atocha, n.º 87.

Los que, por cualquiera circunstancia, tuvieren algún inconveniente ó dificultad en mandar ó girar directamente sus cuotas al Sr. Chávarri, podrán entregarlas al correligionario más caracterizado de la población, ó del distrito, ó de la capital de la provincia, quien se encargará de enviarlas a su destino, especificando nombres, domicilio y cuotas, para acusarles recibo.

Madrid 5 de Junio de 1903

NICOLÁS SALMERÓN

DE DIJOURS A DIJOURS

De tantas acas brutas com s' han presentat al Congrés, a penas se 'n troba una que de tal sigui calificada: la majoria passan, sent aprobadas després de una discussió més ó menos llarga y enutjosa. Se coneix que 'ls pares de la patria tenen bon estómach.

Y aixis y tot la constitució del Congrés se va retardant, assegurantse que fins a principis de la próxima semana no podrá quedar constituit definitivament, pera procedirse a la discussió del menstaje.

En aquest punt el Senat ha pres la devantera, havent comensat ja 'ls decats sobre de aquest document.

Un dels que primer van aburrir l'aygua, sigué en Montero Ríos Com en aquests últims temps havia gallejat tan de democrata, hi havia algún interés en sentirlo cantar: per fi va ferho, y avuy ja sabem a qué atenernos en lo tocant a la seva democracia.

El seu discurs es una sollicitut a la 'l futura del partit liberal; pero en lloch de dirigirla als seus correligionaris, l' ha endressada a palacio, que de allà ho esperan tot els fusionistas. Aquell a qui 'l rey cridi pera formar ministeri, aquell será 'l jefe.

Y en Montero Ríos ha fet tot lo possible pera posarse en condicions de que quan vingui 'l cas, pensin ab ell. A tal efecte s' ha declarat democrata y

católich intransigent, tot en una pessa. Per lo que atany a las corporacions religiosas, no sols admet las que hi ha, sino las que puguin venir en lo sucesiu, que totas tenen cabuda dintre del ample círcul de la seva democracia: las que no puguin utilitzar las prescripcions del Concordat, podrán valerse del dret de associació, reconegut per la democracia. Ja venhen, si aném bé per aquest camí.

Respecte a la qüestió obrera, en Montero Ríos se declara enemich franch de tota tendencia socialista. Si 'ls treballadors tenen mals de cap, ja se 'ls passarán: en últim cas no 'ls han de faltar frares pera consolarlos.

Prenent peu de las declaraciones del ilustre canónic de Salamanca va ficar basa en el debat, proclamantse partidari de la més absoluta llibertat d'ensenyansa. En aquest punt digué que arriba fins al extrém de acceptar el sistema que regeix en els Estats Units. ¡Calculin si 'l clero s' hi deixa anar en materia de adelantos!

Aquest sofisma de la llibertat d' ensenyansa ja fa massa temps que dura y precisa destruhirlo.

Al invocar aquest principi democrátich, el clero no mira a lo qu' en las aulas pugui ensenyarse, sino a recabar per ell la més absoluta independencia profesional en tots els graus, desde l' aprobació de las asignaturas, fins a la concessió de títuls académichs. De aquesta manera ja s' enginyarian per acabar, en poch temps, fins ab els vestigis de l' ensenyansa oficial. Ells monopolisarian aquest ram, arribant al seu desideratum de fer servir la llibertat per aniquilar a la llibertat mateixa.

Lo més trist es que 's mostra inclinat a secundar aquestas tendencias clericales el ministre Allendesalazar ab el seu projecte. No arriba fins al extrém de concedir al clericalisme tot lo que aquest demana; pero s' hi acostsa molt, y en aquest punt, si lo-grava sos propósitos, no faltaria qui s' encarregués de donarli l' última empenya.

La política monàrquica, tant la dels que 's diuhen

Las camándulas de 'n Montero

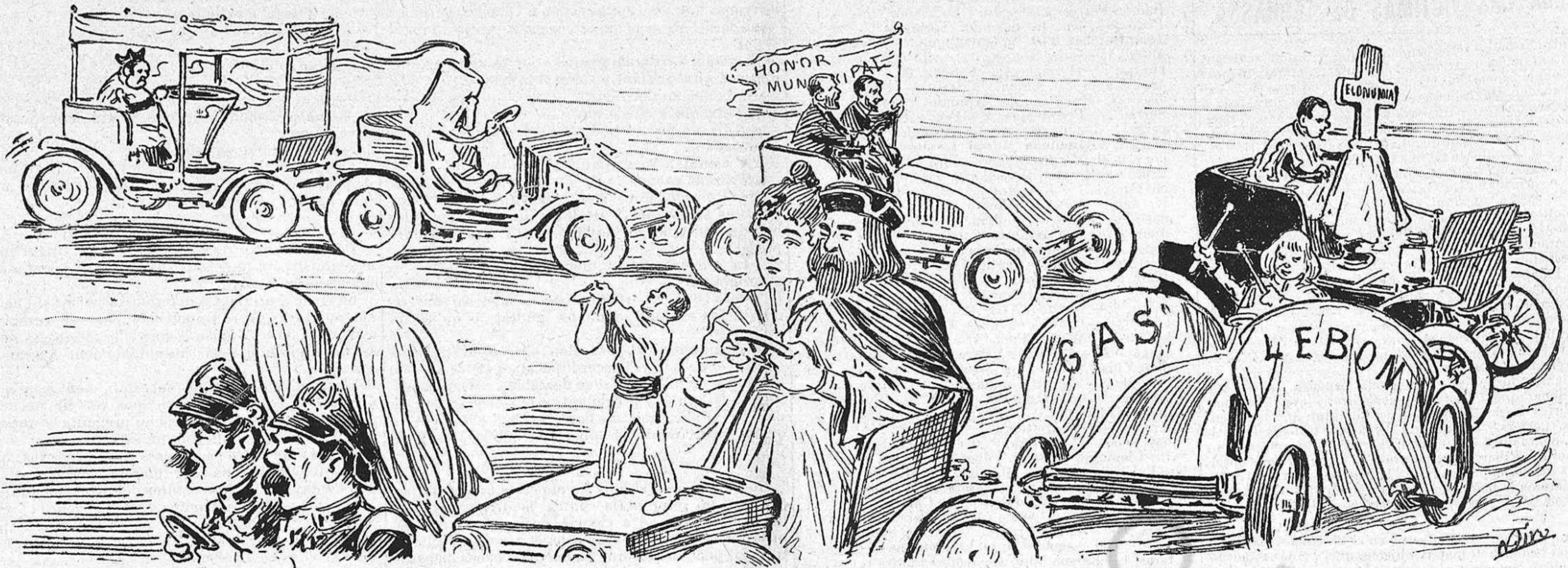

Jo soch democrata y católich intransigent....

Automovilisme y Religió

Diu que volgent seguir la moda de aquella cursa de París,

organisa ara 'l municipi las professóns totas aixís.

pero lo qu' es aquest cop l' has esguerrada, Montero. L' am que has probat de tirarnos no se l' empassa ningú...

Pero á la qüenta 'l toro no está per gallardias d' aficionat. Al veure al intrús, se 'n hi va directament, l' embesteix sense avisarlo...

De lo qual resulta que Vigo no es una ciutat espanyola. Per ara encare ho es; pero ab ministres d' Estat com l' Abarzuza...

Imparcial, y conti desd' ara ab la generositat republicana. En el mes de novembre es quan se celebran las grans castanyadas.

Fidel á la teva fama d' anar per tot sense llum. ¿qué has vingut á fé, en resúm, b el teu famós programa? Lo de sempre: contraccions, conceptes de sombras plens...

Y ara ve lo bo. Per un fet tan natural com ho es el que un toro clavi las banyas al qui se li posa á tret, la premsa 's mostra indignada y fa una infinitat de consideracions...

Llegeixo: «Ha confirmado el jefe del Gobierno que el rey irá á Cartagena junto con el almirante Sr. Beranger para revisar nuestra armada.»

CORRESPONDENCIA

Caballers: Un descamisat, F. Doménech, Un desgraciat, Romualdo Alfaro, Paulet de Sabudell, M. Camps, L' hereu Palont, Ploma de cap d' ala, Lluís Fernando, J. A. y Gi-pet, F. Capdevila, J. Bruguera, Antoni Mercader, F. Garcia y A. Bassas: No, no y no.

Més lógica, companys, més lógica! Si las corridas de toros son un espectacle tan grandios y tan interessant; si vostés hi encaminan al públich fomentant la seva afició...

Del amic Marquina: «Actualidad artistica. - La companya Guerrero Mendoza debuta aquesta nit ab la refundició que D. Francisco Villegas ha fet de la tragedia de Guayara «Reinar después de morir.»

Y ab aquest cartell pansit vols sentar plassa de geni... Plega, venerable Eugeni, plega y tórnatn al lit. Homes ferms, bons estadistas volém, y no clowns trempats...

Hi ha que dirho tan alt com sigui possible: l' infelís que diumenge va tirarse al redondel, no s'hi va tirar per impuls propi, sinó aixussat, engrescat, empés per aquesta premsa taurófila per la qual un volapié es un poema y una mete-y-saca una hassanya homérica...

Una afirmació feta per en Montero Ríos, en el seu discurs del Senat: «Soy democrata y á la vez católico intransigente.»

Desat, avi. 'L temps t' empayta, y al dols descansa te convidada. ¿Sents? La teva terra 't crida. ¡Ves, ves á... tocar la gaita!

Desde ara declaro que voto en contra d' aquesta demanda. L' autoritat no té per qué ficars'hi ab aquestes coas. Admesa la festa, hi ha que admetre totas las sevas consequencias...

L' altre día deya un Senador: «En las Universidades españolas, ni los profesores enseñan, ni los alumnos aprenden.»

Continúa abierta pels nostres Corresponsals la llista de pedidos, que serán servits per rigurós torn.

Oposantme donchs á la petició del referit periódich, jo demano á l' autoritat que, lluny d' impedir que un espectador exaltat salti la barrera, dongui permís pera saltarla á tothom qui vulgui.

Els jesuítas del colégi de Chamartín de la Rosa, han tingut un disgust tremendo... Van portar á examinar als seus alumnos al Institut del Cardenal Cisneros, y á un d' ells va preguntarli 'l catedrático: «¿Qué es un decímetro?»

Óm avansa, si s' hi fixan bé, l' obra magna de la nostra regeneració! Diumenge va haverhi toros. La plassa estava plena de gent.

¿No es aquesta la festa nacional? Donchs, segueixi la festa! Potser al fi 'ls toros, més sabis que 'ls pobles y que las autoritats, á copia de tombar gent, logran lo que l' Avila no ha pogut conseguir ab totas las sevas conferencias...

Y vels'hi aquí que davant de una pregunta tan impertinent, el padre encarregat de acompanyar als noys, vá dir que aquellas preguntas no figuravan á n' al programa, y manantlos formar se 'ls ne va endur del Institut com una manada de galls d' indi.

EL MEU VOT

—«Habiendo llegado á Vigo, creyó cumplir mejor su misión viniendo á España.»

Aixó es com demanar peras al olm. De satisfaccions no 'n donan may á ningú... Se las guardan per ells. Lo únich que donan els jesuítas, son disgustos.

LA PARRA PER C. GUMÁ. Continúa abierta pels nostres Corresponsals la llista de pedidos, que serán servits per rigurós torn.

REPICHES. ARLA l' Abarzuza en el Senat, donantse tó pel viatge del Príncipe Enrich de Prussia á Madrid, y después de afirmar que signé aquest viatge un acte de consideració al rey y á la nació espanyola, diu textualment: «Habiendo llegado á Vigo, creyó cumplir mejor su misión viniendo á España.»

JÁ HA SORTIT EL VENTALL REPUBLICÁ. Conté una alegoría y els retratos dels cinch diputats SALMERÓN—LERRoux—VALLÉS—JUNOY y ANGLÉS. Preu 10 céntims - VENTALL DE CANYA - 10 céntims.